

Η φωτογραφία σαν ιδιαίτερο μέσον έκφρασης

/ [Πεμπτουσία](#)

Μια έκθεση στο μεταίχμιο. Μια έκθεση για τη διαχείριση της πολυπλοκότητας και της ετερογένειας των σημερινών αισθητικών πρακτικών. Μια έκθεση για την αποδιαχείριση της φωτογραφίας, άρα την ενίσχυση των κεντρομόλων δυνάμεων που απαιτούνται για την ανάπτυξη της διαφορετικότητας των αισθητικών πρακτικών, πρακτικών που θα ανοίγουν συνεχώς, διευρύνοντας το περιβάλλον εντός του οποίου θα αναπτυχτούν οι νέες φωτογραφίες του σήμερα. Μια έκθεση για τον εκδημοκρατισμό της δημιουργίας. Το δικαίωμα άρθρωσης αυτόνομου λόγου, προσφέρει στους δημιουργούς νέες ελευθερίες/δυνατότητες, να βαδίσουν πολύ πέρα από τις θεσμοθετημένες/ επιβεβλημένες από τους διαχειριστές συνταγές(;).

Το θέμα της έκθεσης είναι η ίδια η φωτογραφία και η μοναδικότητά της σαν ιδιαίτερο μέσον έκφρασης. Μέσον έκφρασης σημερινό με αυθεντικές γραφές και όχι συναισθηματικά αναμασήματα φωτογραφιών και τάσεων του προηγούμενου αιώνα. Το θέμα δεν είναι το θέμα, αλλά η απάντηση του καθένα στο γιατί φωτογραφίζει σήμερα, είναι η αυτογνωσία επάνω στο τι πρόσθετο, τι μοναδικό, τι ξεχωριστό έχουν να πουν (και πως το λένε) οι εικόνες του.

Εν γνώσει της ελάχιστης αντιπροσώπευσης του φάσματος των δυνατοτήτων προσωπικής έκφρασης (σε μία έκθεση), επιθυμώ να αποδειχτεί από την ενορχήστρωση η μοναδικότητα του έργου του κάθε φωτογράφου, σαν ιδιαίτερου ενδιαμέσου μεταξύ της δημιουργικής ιδέας, του γύρω μας, πραγματικού ή όχι, κόσμου, μέσω μίας οπωσδήποτε διακριτής γραφής και ενός διακεκριμένου τρόπου διατύπωσης αυτών. Αν η φωτογραφία είναι τέχνη, πρέπει να το αποδεικνύει με το έργο των δημιουργών του εκάστοτε σήμερα. Γι αυτό, η έκθεση απευθύνεται περισσότερο στους δημιουργούς και λιγότερο στο κοινό, με την ευρύτερη έννοια.

Επιθυμούμε να διαγνώσουμε την καινούργια φωτογραφία, την φωτογραφία του 21^{ου} αιώνα. Και σε επίπεδο φόρμας (φωτογραφικής γραφής) και σε επίπεδο περιεχομένου (ταυτότητας). Αυτό μεταφράζεται σε φρέσκια και δυνατή φωτογραφία. Φρέσκια, όχι υποχρεωτικά μόνο στο επίπεδο του πρωτοπαρουσιαζόμενου θέματος ή του τρόπου παρουσίασης, γιατί δεν είμαστε άνευ λόγου φορμαλιστές.

Οι φωτό του καθένα πρέπει να έχουν έναν συγκεκριμένο και μοναδικό λόγο για να υπάρχουν. Προσωπική φωτογραφία είναι αυτό που κανείς άλλος δε μπορεί να

φωτογραφήσει πάρα μόνο εσύ.

Για τρίτη συνεχή χρονιά λοιπόν, στο Γαλλικό Ινστιτούτο Θεσσαλονίκης θα λάβει χώρα το ετήσιο Φεστιβάλ CONTRAST/ΑΝΤΙΘΕΣΗ φιλοξενώντας μια από τις 6 εκθέσεις, με τίτλο: «Προσωπική Φωτογραφία» και σε επιμέλεια: Βασίλης Καρκατσέλης. Η έκθεση είναι μία παραγωγή του Φωτογραφικού Κέντρου Θεσσαλονίκης. τα εγκαίνια θα πραγματοποιηθούν στις 3 Φεβρουαρίου.

Σε γενικές γραμμές μπορούμε να πούμε ότι η έκθεση εξετάζει με έναν ιδιότυπο τρόπο τις αντιθέσεις και την πολυπλοκότητα της δημιουργικής γραφής της φωτογραφίας σήμερα. Οι καλλιτέχνες της έκθεσης εκφράζουν τις αντικρουόμενες απόψεις τους για το τι είναι και τι φωτογραφίζει η Ελληνική φωτογραφία σήμερα. Οι ιδιαίτερες αισθητικές προσεγγίσεις της φόρμας και οι ατομικές θεωρήσεις περί του νέου περιεχομένου, εκφράζονται και μέσω της ξεχωριστής γραφής του κάθε δημιουργού (που στην έκθεση παρουσιάζει ένα πλήρες αντιπροσωπευτικό δείγμα της δουλειάς του) και μέσω της δομής της ίδιας της έκθεσης (μη θεματική).

Συμμετέχουν:

Άλκηστη Μουτάφη, Ανδρέας Παραδεισόπουλος, Ανδρέας Πλίατσικας, Άννα Κρουστάλη, Βικτωρία Τζουρά, Γιάννης Λογιοτατίδης, Δημήτρης Πάλλης, Δημήτρης Ραπακούσης, Έλενα Γανδά, Ελπίδα Κάτσικα, Ευθύ-μης Μουρατίδης, Ευτυχία Πεταλά, Ζαχαρίας Αυγερινός, Κατερίνα Φανουράκη, Κυριάκος Κατσαρέας, Κώστας Πίττας, Μάνος Χρυσοβέργης, Μάρθα Θεοδωρίδου, Μιχάλης Καλαιτζάκης, Νικόλας Χρυσός, Νίκος Κοτζαμπασάκης, Πάνος Κέφαλος, Σοφία Καμπλιώνη-Χρήστος Αθανασίου, Στέλιος Λάας, Σωτηρία Ινετζή, Τερψιχόρη Κουζούνη, Τίμων Βας, Χατζή Αλί Νυογιούζ, Χρήστος Καππάτος, Χριστίνα Καζαντζίδου.